

Hälsning

från Församlingsfakulteten nr 1 feb 2007

Teologiska studier efter FFG

Vad gör man när man gått ut Församlingsfakultetens treåriga utbildning och vill fortsätta med teologiska studier på högre nivå? Eftersom FFG ännu inte är en ackrediterad utbildningsinstitution är det i princip omöjligt att läsa vidare vid t ex ett svenskt universitet, utan att först på nytt läsa in grundutbildningen där. Tack vare det nära samarbetet mellan FFG och amerikanska Missourisynodens två teologiska seminarier finns det ändå möjlighet att fortsätta med t ex master-studier efter att ha genomgått det treåriga programmet på FFG. För närvarande är vi två f d FFG-studenter som studerar på Concordia Theological Seminary (CTS) i Fort Wayne, Indiana, Jakob Appell och undertecknad.

Jag fick tillsammans med min familj möjlighet att åka över i början av mars 2006 för att påbörja studier på STM-programmet. STM-programmet är en tvåårig master-utbildning som man kan läsa efter en teologisk grundutbildning. Som en sådan behörighetsgivande grundutbildning godkänner de alltså FFG:s TU-utbildning. Man läser kurser i de fyra teologiska huvuddisciplinerna (exegetik, systematik, kyrkohistoria, pastoralteologi), men specialiserar sig samtidigt på två områden, i mitt

Foto: Daniel Johansson

Fortsättning på sidan 4

Fortbildning

Församlingsfakulteten har glädjen att för första gången inbjuda till präst- och medarbetarfortbildningskurs. Många har önskat en sådan kurs och nu kan vi erbjuda den, formellt som en uppdragsutbildning åt Svenska kyrkans fria synod, men öppen för alla intresserade präster och församlingsmedarbetare.

Församlingsfakulteten inbjuder till fortbildningsvecka 15–19 oktober

Huvudtalare: Prof. Robert Kolb, St. Louis, USA

Medverkan av Församlingsfakultetens lärare m fl

Kursavgift 1500:- (möjlighet till stipendier finns)

För vidare information och anmälan kontakta FFG:s expedition.

info@ffg.se

031-778 35 40

Kampen om prästutbildningen s. 2

Kampen om prästutbildningen

Lördagen den 16 december förra året, strax före julhelgen, bevisade min familj och jag en stor högtid på det teologiska seminariet på Matongo i Kenya.

Det var graduation, kursavslutning, för de 12 studenter som utgjorde den femte kullen som avlagt *Diploma in theology* (denna examen ligger aningen under en svensk teol. kand.).

Ceremonimästare var Joseph Ochola, den förste präst i Kenyas evangelisk-lutherska kyrka som disputerat. Han studerade på Matongo 1988–92 och har därefter avlagt två examina i Oslo, däribland på Fjellhaug missionshögskola, samt disputerat i Ft. Wayne i USA 2005.

Närvarande var nästan hela lärarkåren, den finländske rektorn Osmo Harjula samt de flesta av de kenyanska lärarna, dessa med examina från tre olika länder, och ett antal hedersgäster, studenternas familjer och vänner, hundratals kristna samt tre av kyrkans fyra biskopar.

Det var en härlig stämning, flödande solsken, många tal och härlig afrikansk körsång.

För Katrina och mig var det en glädje att vara tillbaka på Matongo Lutheran Theological College. Det var nästan på dagen 16 år sedan vi flyttade till Matongo, och drygt 14 år sedan jag själv tillträdde som rektor där.

Men det var inte av nostalgiska skäl som vi gladde oss. Främst gällde glädjen att tillsammans med våra kenyanska trossyskon få fira att ytterligare en kull studenter avslutat sina studier och nu skall gå in i Ordets tjänst. Men givetvis är det också roligt att se att det arbete man själv stått i en gång utvecklas och går vidare.

För mig var glädjen samtidigt blandad med visst vemod när jag jämförde med läget i Sverige.

Visst finns det massor med problem

i Kenya – det gäller både landet i allmänhet (vi ska inte tala om hur vägarna ser ut efter ihärdigt regnande!) och många församlingar inom ELCK, Kenyas evangelisk-lutherska kyrka. Men ändå – det handlar om en självständig kyrka som står på egna, om än ibland litet darriga ben. Där finns ett prästerskap som frimodigt utlägger Bibeln och firar gudstjänst, söndag efter söndag, och med glädje kallar sig för lutheraner. Dessutom är de, liksom de flesta av sina församlingsbor, väl medvetna om vad den lutherska teologin handlar om, eftersom alla lever omgivna av diverse kristna samfund, för att inte tala om alla mer eller mindre märkliga sekter.

Varje gång jag tänker på den kenyanska, lutherska prästutbildningen är det alltså med stor glädje.

Så är knappast fallet, när jag tänker på motsvarande förhållanden i Svenska kyrkan.

I slutet på november 2006 disputerade Daniel Alvunger, forskare vid historiska institutionen i Lund, på en avhandling om socialdemokratisk kyrkopolitik 1944–73, *Nytt vin i gamla läglar...* Eftersom jag recenserat avhandlingen hade jag anledning att studera den ganska noggrant. Här finns det ingen anledning att recensera boken på nytt; den innehåller många förtjänstfulla perspektiv men även vissa detaljer som kan diskuteras.

Det jag i stället vill ta upp i detta sammanhang gäller en detalj i boken, som många nog tyvärr glider förbi när de läser den, nämligen *kampen om prästutbildningen*.

Alvunger tar upp frågan om prästutbildningen på ungefär tio ställen (däribland s. 15, 48ff, 84). Om man lägger ställena bredvid varandra, blir det en intressant bild som växer fram.

En av de verkliga makthavarna i den svenska kyrkopolitiken under 1900-talet var Harald Hallén. Han var präst

i Värmland under ett antal årtionden, dessutom under lång tid ledamot i kyrkomötet men också under många år riksdagsman för SAP.

Alvunger visar att Hallén, liksom den tidigare kyrkoministern Arthur Engberg, medvetet försökte få kontroll över prästutbildningen för att därigenom kunna omforma Svenska kyrkan.

Harald Halléns inlägg i riksdagsdebatten 1950 är... talande för hur kontroll- och moderniseringsargumenten kopplades samman. Hallén påtalade vikten av statlig kontroll över prästutbildningen för att säkra dess vetenskapliga standard. Risken med att skilja kyrka och stat var att teologiskt konservativa kunde få ökat inflytande, vilket inte skulle främja kyrkans andliga liv och undervisning... Halléns folkkyrkosyn var influerad av liberalteologien och lundaprofessorn Magnus Pfannenstills nationellt präglade kyrkopolitiska program. Centralt i detta program var tanken om en statligt kontrollerad prästutbildning för att modernisera Svenska kyrkan. (s. 68f.)

När man rör sig mellan de båda världarna – en statligt reglerad och kontrollerad prästutbildning resp. en på Bibeln och den lutherska bekännelsen grundad, självständig prästutbildning – inser man vilken kyrka som ”utvalt den goda delen” och varför det är bara den som växer...

Och för hundrade eller tusende gången känner jag: *Församlingsfakulteten* har också valt rätt väg. Även om vi hittills inte samlat några stora studentskaror, står vi ändå för den teologiska linje som bär inför framtiden: En bibeltrogen, missionsinriktad, konfessionellt profilerad teologutbildning.

Den linjen håller, i alla väder – och i alla länder!

Rune Imberg
Rektor, f. n. utlokaliserad till Kenya

När guldbjällrorna hörs

Den Helige Ande har gjort en märklig fördelning av ämnen i Skriftens böcker. Medan han inte ombesörjt mer än två kapitel om skapelsen, finns det många kapitel om tabernaklet, dess tillverkning och material, utseende, detaljer och inredning liksom om översteprästen, ur vilken släkt han skulle utses, vad han skulle göra, hur han skulle invigas och hur han skulle vara klädd. Läs t ex andra delen av Exodus (2 Mos.). Medan skapelsen i sig själv är en uppenbarelse av Gud, så uppenbarar den Helige Ande genom denna fördelning i dessa gammaltestamentliga ordningar djupa hemligheter om Guds väsen.

Tabernaklet spelade under ökenvandringen och de närmast följande århundradena en avgörande roll i det utkorade folkets liv med Gud. Det var här Gud talade till Mose och uppenbarade sin närvaro. Det var hit prästerna skulle gå och förrätta daglig gudstjänst på folkets vägnar. Det var också hit in – till det allra heligaste – översteprästen skulle gå på Stora Försoningsdagen för att fullgöra den mest förebildliga handlingen i Israel, vid arkens lock, nådastolen. Såväl det som skedde därinne som själva tabernaklet pekar på Skriftens huvudperson, Herren Kristus. Det står i Joh. 1:14 om Sonen/Ordet att det ”tog sin boning bland oss”. Ordagrant står det att han ”slog upp sitt tält (tabernakel) ibland oss”. Detta pekar på att Jesus är platsen/personen där Gud möter oss.

Översteprästens roll i tabernaklet och i den judiska gudstjänsten kan inte överskattas. Det är här den främsta messianska förebilden finns. Hela Kristi frälsande försoningsgärning ligger förebildad i översteprästens person, ämbete och handlingar. ”Men nu har Kristus kommit som överstepräst för det goda som vi äger” (Heb. 9:11). Den kristna församlingen skulle vinna ny välsignelse och förnyelse om den gav sig tid att studera detta, som den Helige Ande vill måla genom denna förebildliga ordning, som principiellt upphörde, när ”förlåten i templet brast mitt itu” (Luk. 23:45).

Tre detaljer i översteprästens dräkt skall nämnas. Noggrant beskrivs (2 Mos. 39:8ff) *bröstkölden*. Den var tillverkad av samma material och i samma färg som efoden. Här fanns tolv vackra olika ädelstenar. På varje sten fanns namnet

på en av de tolv stammarna, så att översteprästen hade alla stammarna ”på sitt hjärta”. – Så bär vår himmelske överstepräst Jesus inte bara Israel utan varje människa på sitt hjärta. ”Jag har bett för dig...”, säger Jesus en gång till Petrus. Så säger han också till varje människa. ”När han såg folkskarorna, förbarmade han sig över dem...” (Matt. 9:36). Han är densamme idag.

Påminnelsetenarna på axelstyckena hade också Israels stammars namn ingraverade (2 Mos. 39:6–7). Allt vad Israel var, saknade och kunde anklagas för kom därför att ligga på översteprästens axlar, när han gick in i tabernaklet för att förrätta sin heligaste tjänst till Israels försoning – stänka blod på nådastolen. När den nye översteprästen Herren

Kristus gick in i döden bar han inte bara Israels synder på sina axlar. Han bar hela världens synd, ja, honom har ”Gud i vårt ställe gjort till synd för att vi i honom skulle stå rättfärdiga för Gud” (2 Kor. 5:21).

Detta ofattbara är det innersta i Jesu frälsargärning.

Föreskriften om *guldbjällrorna* på efodkåpans nedre fäll är en spännande detalj. Bjällror och konstgjorda granatäpplen om vartannat skulle pryda översteprästen. Dessa guldbjällror gjorde att översteprästens rörelser hela tiden hördes, också när han gick dit in i det allra heligaste och ingen såg honom. Detta är en påminnelse om att det som Jesus gjort för oss måste höras. Liksom det inte skedde i tysthet, så får det inte vara tyst om det.

Jesu största angelägenhet är den att evangeliet skall höras! Av evangelierna är detta alldeles tydligt. Hans oerhörda kärlek och hans offergärnings betydelse måste kungöras. Det var uppdraget till hans apostlar. Det är uppdraget till hans kyrka, till alla Ordets förkunnare och till alla enskilda kristna. Det finns inget som församlingen skall ha större omsorg om än detta, hur hemligheten med Jesu död skall bli förkunnad, så att människor kan tro sina synders förlåtelse.

Där ”bjällrorna av guld” hörs är Jesus själv! Liksom de andra prästerna kunde veta var översteprästen var tack vare bjällrorna, så kan Guds folk veta, att deras överstepräst och vän finns närvarande, där evangeliet om hans kärlek och hans försoningsblod hörs. Osynligt är han där!

Bengt Birgersson
Missionssekreterare

”...så
kan Guds
folk veta, att deras
överstepräst och vän
finns närvarande, där
evangeliet om hans
kärlek och hans
försoningsblod
hörs.”

Foto: Daniel Johansson

fall exegetik och systematik. Man skall läsa minst tolv kurser, genomgå prov i något av de bibliska språken samt ett modernt språk (annat än engelska), genom skriftlig examen visa prov på att man behärskar sina två huvudområden, och slutligen skriva en mindre avhandling för att uppnå mastergraden.

Efter tio månader kan jag konstatera att studierna och studiemiljön har varit mycket givande och inspirerande. Med omkring 350 studenter och runt 30 professorer pågår otroligt mycket undervisning samtidigt. Tanken på att jag missade en lång rad bra föreläsningar kändes till en början frustrerande. Dels kunde man inte vara på flera föreläsningar samtidigt, dels måste man avsätta en hel del tid till att läsa in litteratur, skriva diverse mindre uppgifter och uppsatser i de kurser jag tog. Ovan vid att framförallt skriva på engelska tog sådana moment också längre tid än normalt, i varje fall till en början. Efter ett tag insåg jag att jag fick begränsa mig till att sitta med på lektionerna i ett par kurser utöver de jag själv tog. Samtidigt kunde jag konstatera att åren på FFG förberett mig på bästa sätt för de fortsatta studierna här.

Redan innan jag kom hit visste jag att lärarna var mycket kompetenta. Jag hade haft tillfälle att möta flera av dem på FFG eller i andra sammanhang utomlands. Jag hade också läst böcker och artiklar av olika lärare här. Väl här har mina förväntningar på studierna ändå överträffats. Många professorer kombinerar hög akademisk kompetens med undervisning som verkligen förbereder blivande präster för församlingstjänst. Jag hade förväntat mig att få studera för de bästa teologerna Missouri-synoden har att erbjuda.

”Utöver undervisningen finns ett mycket inspirerande gudstjänstliv på seminariet, lett av skickliga liturger och musiker.”

Vad jag inte förväntat mig var att flera lärare, framförallt exegetiklärarna spelar med i de internationella akademiska sammanhangen. Deras avhandlingar har blivit publicerade av välkända akademiska förlag, europeiska och amerikanska. Artiklar publiceras i välrenommerade skriftserier eller festskrifter till kända forskare. En av dem, Charles Gieschen, är medlem i EHCC, en forskargrupp inom *Society of Biblical Literature* med medlemmar som Martin Hengel (prof. em. i Tübingen), Richard Bauckham (prof. vid S:t Andrews i Glasgow) och Larry Hurtado (prof. vid University of Edinburgh). Gieschen nämns också i en nyligen utkommen bok av Markus Bockmuehl (tidigare prof. i Cambridge, nu S:t Andrews) tillsammans med Bauckham och Hurtado som är två av världens ledande forskare på området kristologi. Att studera för sådana lärare är naturligtvis oerhört lärorikt och stimulerande. Deras goda kontaktnät innebär också att, om man vill gå vidare med doktorsstudier, man har goda möjligheter att bli antagen på de bästa institutionerna i Europa eller USA.

Den andra positiva överraskningen är den pastorala tonen i all undervisning. Här tror jag vi har något att lära. Medan vi i det svenska systemet har förlagt den pastorala utbildningen efter den teologiska grundutbildningen är pastoralteologin här en integrerad del av prästutbildningen från allra första studiedagen. Men man läser inte bara pastoralteologi i ämnet pastoralteologi utan varje lärare förväntas integrera det pastorala i sin undervisning oavsett kurs. Ett viktigt inslag i text exegetikundervisningen är att förbereda de blivande prästerna för deras kommande bibelstudier ute i församlingarna. Vad och hur de skall

Foto: Daniel Johansson

svara när bonden med cowboystövlarna eller småbarnsföräldern frågar är lika viktigt om inte viktigare än att kunna föra akademiska resonemang. Även i ett ämne som kyrkohistoria kan det mesta tillämpas på det konkreta församlingslivet. En kurs i fornkyrkans historia gav mer lärdomar för prästtjänst ute i församling än den kurs jag tog i pastoralteologi och då lärde jag mig ändå hel del där. Det säger något om hur utbildningen är utformad för att "forma präster".

Utöver undervisningen finns ett mycket inspirerande gudstjänstliv på seminariet, lett av skickliga liturger och musiker. Kapellet (större än många svenska landsortskyrkor) brukar fyllas upp av studenterna för gudstjänst kl 10 varje studiedag. Psalmsången är massiv. Ofta har jag svårt

att höra min egen röst. Tyvärr är förkunnelsen svagare än mina högt ställda förväntningar. På ett seminarium där Bo Giertz *Stengrunden* och Walthers *Den rätta åtskillnaden mellan lag och evangelium* är huvudläroböcker i pastoralteologi förväntar man sig exceptionellt bra predikan. Den tenderar tyvärr att bli lite ytlig – dock ett inte helt ovanligt fenomen i det amerikanska samhället.

För söndagens gudstjänst finns bara i staden Fort Wayne ca 35 Missourisynodsförsamlingar att välja bland. Trots att de läromässigt alla är konservativt lutherska kan gudstjänsterna se mycket olika ut. Det finns allting från mycket rikt liturgiska med rökelse etc, via liturgiska i den mening en traditionell gudstjänst i Svenska kyrkan är det, till oliturgiska gudstjänster i frikyrkostil. Man kan i många kyrkor glädja sig åt ett par hundra kyrkobesökare, ofta vid två eller tre gudstjänster varje söndag. I stort sett alla kyrkor har söndagsskola för alla åldrar och bibelstudium för de vuxna, ibland flera olika kurser. För barnen finns ett imponerande söndagsskoleprogram, i vissa församlingar med klasser för varje årskull från tre år till konfirmationsåldern. Därtill driver många församlingar sina egna skolor.

Det har varit ett lärorikt år i många avseenden. Det gäller naturligtvis mina egna studier men också erfarenheten av hur blivande präster formas på seminariet och hur det kristna arvet traderas till en ny generation i församling och skola. Jag hoppas att fler av FFG:s studenter så småningom kommer att få möjlighet att studera vidare här.

Tre år på FFG som följs av två år med master-studier här med möjlighet till doktorsstudier – det är i enlighet med nya europeiska utbildningsmodellen (Bolognadeklarationen), till vilken de europeiska universiteten nu anpassar sig.

Daniel Johansson

utbildningssystemet i USA och EU:

I USA går man ut High school (motsvarande gymnasium) det år man fyller 18.

Därefter kan man söka in på College eller University för 4 års studier som leder till Bachelor-examen (oftast Bachelor of Arts, B.A.).

Därefter kan man söka in till Master-utbildning (tex prästutbildning som leder till Master of Divinity, M.Div). En M.Div är längre än andra Master-utbildningar eftersom den innehåller praktisk teologi och ett helt års praktik.

Med en Master of Divinity kan man söka forskarutbildning (graduate studies), antingen en tvåårig som leder till Master of Sacred Theology (S.T.M.) eller en treårig som leder till Doctor of Philosophy (Ph.D.).

Bologna-processen är EUs sätt att samordna högre utbildning inom EU och göra den jämförbar över hela världen. Den standardiserade modellen i Bologna-processen är att man efter studentexamen från gymnasium eller motsvarande studerar 3 (eller 4) år för att erhålla Bachelor-examen, ytterligare 2 för att erhålla Master-examen och därefter ytterligare 3 för Doktors-examen.

Sommarbibelskola 6–10 augusti 2007

Församlingsfakulteten inbjuder till Sommarbibelskola för dig som är 18 år eller äldre (född 1989 eller tidigare) i samarbete med Kyrkliga Förbundets unga.

KFUs kaplan Gunnar Andersson håller bibelförklaringar över Matt. 13 och Församlingsfakultetens lärare föreläser över olika ämnen.

Fullständigt program läggs ut på hemsidan och kan rekvireras från Församlingsfakultetens expedition.

www.ffg.se
info@ffg.se

Foto: Johan Salomonsson

Hälsning 1-2007

Hälsning från biblioteket

Biblioteket fyller nu flera rum i Församlingsfakultetens lokaler och omfattar över 13 000 titlar. Antalet böcker i katalogen har ökat med 2900 böcker sedan 2005-01-01. Detta sker både genom bokgåvor från privatpersoner och genom nyinköpta böcker. Exegetik, Uppbyggelse och Kyrkohistoria är några av de största avdelningarna. Vi har en teologisk inriktning på litteraturen i vårt bibliotek som gör det till en ovärderlig hjälp vid studier och forskning för dem som önskar ett bibliskt och evangeliskt-lutherskt perspektiv. Många av våra böcker går inte att få tag på vid universitetsbiblioteket.

Vår katalog är sökbar från flera datorer på Församlingsfakulteten med ett enkelt och bra sökprogram. På FFG:s hemsida (www.ffg.se) finns även en förteckning över alla titlarna.

För att fylla i luckor undrar vi om någon har följande nummer att skänka/sälja till biblioteket:

Hälsning från prästgymnasiet i Göteborg: 1944–1949, 1963, 1985–1987

Svensk teologisk kvartalskrift: 1938–41:2, 1942–43, 1973–75, 1984:2

Julboken till församlingarna i Göteborgs stift: 1940, 1942, 1944–1946, 1951–1956, 1958–1960

Med vänlig hälsning från biblioteket

Jon Krantz
bibliotek@ffg.se

Vänner!

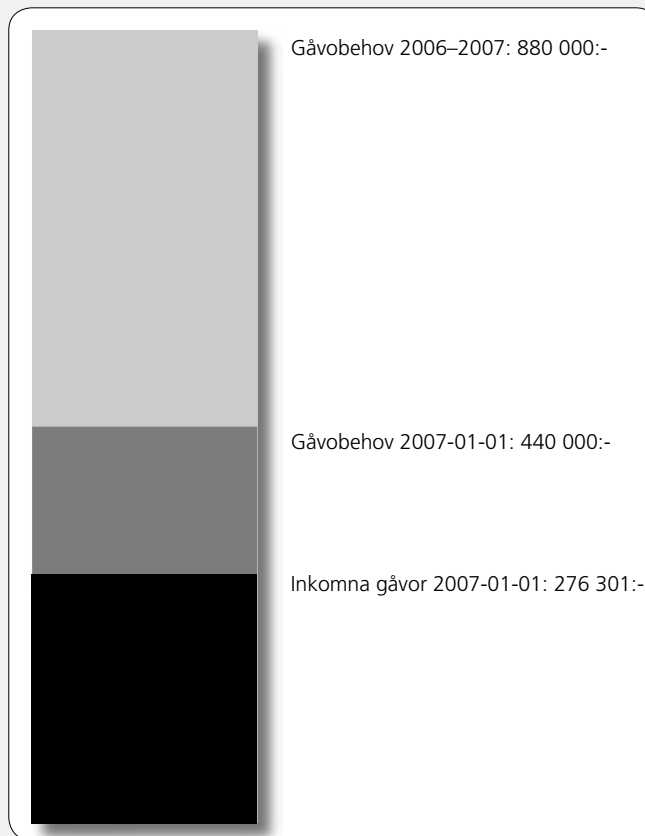
Varmt tack för den respons vi fått under december månad! Vi fick in över 90 000:- i gåvor. Det är glädjande och uppmuntrande att se att den negativa trend som följt oss under hela hösten kunde brytas! Det är också uppmuntrande och glädjande att flera av er har ringt och anmält regelbundet givande eller en ökning av ert regelbundna givande.

Gud välsigne varje givare! Vi ber att Gud ska löna er på ett sätt som mänsklig kraft inte kan!

Som framgår av stapeln här intill är dock läget för hela läsåret inte alls så ljus. Jag måste därför vädja till er att fortsätta med ert givande. Vi behöver få in ca 100 000:- per månad resten av detta läsår för att vi ska göra ett nollresultat. Det låter mycket, men är mindre än 100:- i månaden om vi sprider ut det på alla som får *Hälsning*. Jag hoppas och ber att det finns flera bland er som läser detta som vill vara med och stötta det teologiska arbetet med förbön och gåvor. Det är en stor och viktig uppgift att vara med och bära kyrkans arbete!

Gud välsigne er alla!

Johannes Hellberg

Hälsning 1-2007

Böneämnen

"Var uthålliga i bönen, vaka och be under tacksägelse. Be också för oss att Gud öppnar en dörr för ordet, så att vi kan predika Kristi hemlighet." Kol. 4:2–3

Ämnen för bön och tacksägelse

Be Gud

- om fler trogna förebedjare och understödjare
- om välsignelse över det dagliga arbetet
- om vägledning och kraft i arbetet med att få vår utbildning ackrediterad

Tacka Gud

- för Hans godhet och nåd mot oss i vårt arbete
- för våra studenter

Bibeldagar

Församlingsfakulteten planerar för två bibeldagar om bibeltolkning 16–17 november 2007.

Talare: Prof. Mark Seifrid,
Risto Santala m fl

Reservera dagarna,
mer information kommer.

Posttidning **B**

Begränsad eftersändning

Vid definitiv eftersändning återsänds tidningen med uppgift om nya adressen

FFG-studenter i tidningen *Världen i dag*

Karl Oskar Fredriksson, 27 år
Göteborg

Vilken kurs går du?

– Jag läser missionsinriktningen.

Varför har du valt Församlingsfakulteten?

– Det var ett bra alternativ till universitetet. Här kan jag läsa teologi med lärare som utgår från att Gud har talat.

Hur tycker du det är?

– Det är jättebra och framförallt är det fin bönegemenskap här.

Daniel Brandt, 29 år
Umeå

Vad läser du?

– Jag läser grundkursen än så länge.

Vad fick dig att läsa här?

– Jag har velat läsa Bibelämnena och jag visste att det fanns duktiga och lärda lärare med stor Bibeltillit.

Hur upplever du utbildningen?

Det har varit över förväntan här. Det är mycket gräva i Bibeln.

Kristina Sundström, 29 år
Finland

Vad läser du?

– Jag läser grundkursen.

Hur kom du till Församlingsfakulteten?

– Jag läste en sommarkurs och tyckte den var bra och valde att komma tillbaka.

Hur har det varit hittills?

Allt är jättebra. Särskilt den skrifttrogna undervisningen som utgår från Ordet.

Foto och enkät av Fredrik Larsson som publicerades i *Världen i dag* 06-10-18

Kurs i troslära och bibelkunskap

Vårterminen 2007

Tema: * Den nicaenska trosbekännelsen
* Bibelns böcker

Lärare: Bengt Birgersson (BB), Tomas Bokedal (TB), Johannes Hellberg (JH), Torbjörn Johansson (TJ)

Tid: Lördagar 10.00–12.30

Plats: FFG:s föreläsningssal, Södra vägen 61

Datum: 24 feb TJ Den nicaenska trosbekännelsen
10 mars BB 1 Timoteusbrevet
24 mars TB 2 Korintierbrevet
14 april BB 2 Timoteusbrevet
28 april JH Haggai

Med reservation för ändringar. Dessa meddelas till dem som anmält sig till kursen.